

РЕШЕНИЕ

№ 40756

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10279** по описа за **2025** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба с вх.№ 23975 от 02.10.2025 г. по описа на Административен съд София град и вх.№ 295496 от 09.09.2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Г. Б. Б., срещу решение № 2932 от 13.07.2025 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 131 състав, по НАХД № 3273/2025 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-030532 от 16.12.2024 г. на началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция” /ОПП/, с което на касатора на основание чл. 174, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 500 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че след като лицето се е явило и е дало кръвна проба, то не може да се приеме, че същото не е сторило това в указания срок, поради което при издаването на НП е следвало да бъдат съобразени и резултатите от изследването на дадените от лицето кръвни проби. Твърди се, че от СРС не се събрани всички относими доказателства за установяване на фактите по случая. Твърди се, че в НП, както и в решението на СРС не е налице пълно фактическо описание на установеното

нарушение. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно се прави искане делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендират се разноски. В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция” /ОПП/ - се представлява от юрк. К., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Ю. дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IX – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 19.11.2024 г., около 21.28 часа Г. Б. Б. управлява в [населено място] лек автомобил марка „М. Ц183“ с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от с .Л. към [населено място], като при извършена полицейска проверка срещу номер 360, водачът е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест дрегер 7510“с фабричен № ARDM-0213, като е отчетен резултат от 0,68 промила. Издаден е талон за медицинско изследване, като лицето не се явява в посочения срок в медицинското заведение.

Издаден е АУАН серия GA № 1264650/19.11.2024 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 24-4332-030532 от 16.12.2024 г. на началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция” /ОПП/, с което на касатора на основание чл. 174, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 500 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посочените в НП нарушения са безспорно доказани.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

По съществото на спора СРС правилно е установил, че оспореното НП е издадено в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви от въззивния съд са обосновани, задълбочени, а формираните правни изводи са в пълно съответствие с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Съставът на районния съд правилно е приел, че касаторът е извършил административното нарушение по чл.5, ал.1, т.3 от ЗДвП, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

В санкционната норма на чл. 174, ал.1 от ЗДвП са предвидени кумулативно наказание „лишаване от правоуправление за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 500 до 1000 лв.“ Административното наказващият орган правилно е индивидуализирал вида и размера на наказанието в законоустановения минимален срок на административното наказание „лишаване от право да

управлява МПС“ , а именно за срок от 6 месеца и в законоустановения минимум на наложената глоба – 500 лв.

Неоснователно е възражението, направено в касационната жалба, че СРС не е събрал всички доказателства, относими към установяване на фактите по случая. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените по този закон актове имат доказателствена сила до доказване на противното. От санкционираното лице не са ангажирани никакви доказателства, оборващи направените в АУАН констатации, съответно той се ползва с презумптивна доказателствена сила за установените с него факти и те следва да бъдат приети за безспорно доказани.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и незаконосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2932 от 13.07.2025 г. на СРС, НО, 131 състав, по НАХД № 3273/2025 г.

ОСЪЖДА Георги Б. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 130 лв. /сто и тридесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.